

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB29 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB29 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 3.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb29-txt-shoot-n107.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Christendommen

Med en Skarpsynethed, som kun er forbeholdt den guddommelige Majestæt, er Xstd. i det nye Testamente (altsaa: Christendommen) beregnet paa saa forbittrende at saare det naturlige Msk, at Intet, Intet, Intet kan ophidse ham saaledes som just dette. Derfra den aldeles rigtige, sande, eneste tilforladelige Dom om Xstd., det samtidige Hedenskabs: at Xstd. er Msk-Fjendskab, odium generis humani – thi ifølge Xstd. er der Kamp og Strid paa Liv og Død mellem det at være Gud og det at være Msk, og det at elske Gud er at hade sig selv og denne Verden og Alt Det, som det naturlige Msk elsker, elsker med hele sin Sjels Lidenskab. Intet er derfor vissere end, hvad det nye Testamente ogsaa forudsiger, at den sande Xsten vil blive hadet, afskyet, ihjelslaget og med en Lidenskab som ingen Anden bliver ihjelslaget.

Men Sagen er, at siden Martyrernes Tid, har Gud ikke haft en eneste ikke engang blandt de extraordinaire Officianter (de ordinaire Næringsdrivende, Præster og Professorer kan naturligviis ikke regnes til Officianterne uden forsaavidt de ere Officianter paa Contra-Partiets Side, imod Gud under Navn af at være for Gud) ikke en eneste, uden at han jo i det afgjørende Øieblik dog blev lidt msklig blød om Hjertet i msklig Sympathie, eller blinkede med Øiet og blev lidt bange, kort uden at han paa een eller anden Maade slog lidt af paa hvad Xstd. egl. er, derved hjalp til – at Flere og Flere bleve Xstne.

Til sidst har »Msket« i den Grad cujoneret Xstd^s Forkyndelsen, at nu Xstd. er lige det Modsatte af hvad den er i det nye Testamente.

Tag Exempler som vi nu leve. Ingen redelig Mand kan med det nye Testamente i sin Haand (og en Præst er jo ved Eed forpligtet paa det) holde Brudevielse, som det nu gjøres. Nei! Husk paa, det nye Testamente er med gudd. Skarpsynethed beregnet paa at saare det naturlige Msk. efter den størst mulige Maalestok. Hedningen prisede det som den største Lykke at blive forelsket og lykkelig forelsket; msklig er det det skjønneste Syn et Par lykkeligt Elskende. Men christeligt! Christeligt er det en Sørge-Fest – skal der endelig være Fest, saa maa det være som nu ved Begravelse. Hvor sørgeligt, siger Xstd, at der nu igjen ere Tvende, som paa den Maade ville forenes for fastere at tilhøre denne syndige Verden, og for ved Afkommet at forplante denne syndige Slægt yderligere.

Altsaa den Art Festlighed som nu bruges – og hvor

Præsten er med, er, christeligt, en Løgn, den lumpneste Løgn. Ingen redelig Mand kan faae det ud af det nye Testamente – og Præsten er jo ved Eed forpligtet paa det nye T.

Med det nye T. som Instrux maatte Præsten bære sig saaledes ad. Han maatte først kalde de Elskende for sig, formanende dem, at det eensomme Liv behager Gud mere, er sandere for den Christne, hvis Liv jo er og skal være en Korsfæstelse. Derpaa kan han forelæse dem Pauli Ord, at det dog alligevel er bedre, altsaa Gud velbehageligere, at gifte sig end at lide Brynde.

Dette bliver saa Texten til Vielsen – og en stille Sorg bør christeligt være Grundtonen ved denne sørgelige Leilighed.

Omvendt, Ingen redelig Mand kan med det nye Testamente i sin Haand – og Præsten er jo ved Eed forpligtet paa det nye T – deeltage i den Art Festlighed som nu ved Begravelse. Nei, christeligt, skal her være lyst og oprømt, her skulle vi være hvidklædte – saa var det ogsaa i den ældste Kirke istedetfor hvilket vi nu bruge det ved Brudevielsen – her skal Frydens Tone istemmes, saligt, saligt, saligt, som nutildags paa en Fødselsfest (men saaledes betragtedes jo ogsaa Dødsdagen i den ældste Kirke) eller som ved en Brudevielse (men saaledes omtrent betragtes jo ogsaa i den ældste Kirke Ens Dødsdag, ved Døden forenes Sjelen med den Elskede).

Og saaledes paa alle mulige Punkter er den nuværende Xstd. en nederdrægtig Løgn forsaavidt den udgiver sig for at være det nye Testamentes Xstd.